

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 55/10
31.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Г, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људима из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 929/09 од 6.10.2009.године, подигнутог против правноснажних пресуда Четвртог општинског суда у Београду К. 1157/07 од 8.12.2008. године и Окружног суда у Београду Кж. 2028/09 од 18.5.2009.године, у седници већа одржаној 31.3.2010.године, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије и адвоката З.К, те у одсуству окривљеног Д.Г. који није пронађен на адреси из списка предмета, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖЕЊЕМ захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 929/09 од 6.10.2009.године, УТВРЂУЈЕ СЕ да је правноснажним пресудама Четвртог општинског суда у Београду К. 1157/07 од 8.12.2008. године и Окружног суда у Београду Кж. 2028/09 од 18.5.2009.године повређен закон у корист окривљеног - члан 368. став 1. тачка 11. Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Четвртог општинског суда у Београду К. 1157/07 од 8.12.2008. године окривљени Д.Г. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му је урачунато време које је провео у притвору дана 15.08.2007. године.

Пресудом Окружног суда у Београду Кж. 2028/09 од 18.05.2009. године одбијене су као неосноване жалбе Четвртог општинског јавног тужиоца у Београду, бранилаца окривљеног Д.Г. и окривљеног, а пресуда Четвртог општинског суда у Београду К. 1157/07 од 08.12.2008. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Четвртог општинског суда у Београду и Окружног суда у Београду, Републички јавни тужилац Србије подигао је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, са образложењем да у првостепеној пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама у делу који се односи на одлуку о казни, јер је првостепени суд извео као доказ извод из казнене евиденције за окривљеног који садржи податке о кривичним делима за које је оглашен кривим закључно са 1999. годином (иако је пресуда донета 08.12.2008. године), да из списка предмета произлази да је окривљени током целокупног кривичног поступка довођен са издржавања казне затвора из КПЗ Сремска Митровица, а да првостепени суд, упркос томе, није утврдио за које кривично дело и на коју казну затвора је осуђен. Такође, према наводима захтева првостепена пресуда је неразумљива и у делу изреке који се односи на урачунавање, у казну затвора, времена које је окривљени провео у притвору, јер је у истој наведено да му се у казну има урачунати време које је провео у притвору дана 15.08.2007. године, док је у решењу о задржавању ПС Нови Београд од 14.08.2007. године наведено да му се задржавање има рачунати од 14.08.2007. године од 05.00 часова, а у решењу истог државног органа од 15.08.2007. године је наведено да је окривљеном укинута задржавање у трајању од 48 сати, те да се укидање има рачунати од 15.08.2007. године, без означаења часа. Пресудом Окружног суда у Београду потврђена је првостепена пресуда, те је и другостепена пресуда донета уз исте повреде закона, а предлог јавног тужиоца је да Врховни суд Србије, исти захтев уважи, те пресуду Окружног суда у Београду Кж. 2028/09 од 18.05.2009. године укине и

предмет врати другостепеном суду на поновно доношење одлуке.

Врховни касациони суд је, одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116 од 22.12.2008. године), одржао седницу већа, у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца Србије и адвоката З.К, те у одсуству окривљеног Д.Г. који није пронађен на адреси из списка предмета, на којој је размотрио списе предмета са захтевом, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Наиме, првостепена пресуда донета је уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, у вези члана 54. КЗ, јер првостепени суд није дао разлоге о одлучним чињеницама везаним за одлуку о казни, с обзиром да је у изреци утврђено да је окривљени више пута осуђиван, при чему је наведен суд који је донео пресуду са службеном ознаком пресуде и врстом и висином изречене кривичне санкције, али без навођења за која кривична дела је окривљени оглашен кривим. На наведени начин, нису дати разлози о одлучним чињеницама да ли је окривљени већ осуђиван за кривична дела против јавног реда и мира, где спада и кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. КЗ-а, те да ли је реч о поврату, које чињенице су одлучне чињенице код одмеравања казне. Такође, првостепени суд не даје разлоге о одлучним чињеницама везаним за одлуку о казни када не утврђује за које кривично дело окривљени издржава казну затвора у КПЗ Сремска Митровица и у ком временском трајању, за време трајања предметног кривичног поступка, посебно код чињенице да је главни претрес завршен 08.12.2008. године, а да је у доказном поступку прочитан извод из казнене евиденције за окривљеног издат 20.08.2007. године, са подацима који се односе на осуде окривљеног закључно са 31.05.2001. године, на који начин је повређен закон у корист окривљеног Д.Г.

Поред тога ни другостепени суд није отклонио наведену битну повреду одредаба кривичног поступка у складу са својим овлашћењима из члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП-а па је својом пресудом, такође, учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, јер није дао разлоге о жалби Четвртог општинског јавног тужиоца који је пресуду побијао због битне повреде одредаба кривичног поступка из поменутог члана, везано за део одлуке о казни. Окружни суд је првостепену пресуду, у погледу битне повреде одредаба кривичног поступка, испитао само по жалби браниоца, чиме су изостали потребни разлози о жалбеним наводима јавног тужиоца, што све чини поменуто битну повреду одредаба кривичног поступка коју овај суд констатује.

Врховни касациони суд указује да, када је реч о наводима захтева Републичког јавног тужиоца Србије по којима је изрека првостепене пресуде неразумљива у делу који се односи на урачунавање времена лишења слободе по решењу ПС Нови Београд у изречену казну затвора, уколико суд утврди да то урачунавање у изречену казну затвора окривљеном Д.Г. није правилно извршено, одлучиће, у смислу члана 190. став 1. ЗКП-а, посебним решењем, председник већа суда који је судио у првом степену.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, одлучио као у изреци пресуде, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. Законика о кривичном поступку, не дирајући у правноснажне пресуде.

Записничар,

Председник већа

Олгица Козлов,с.р.

судија,

Горан Чавлина,с.р.